

Hilsen fra biskop Herborg Oline Finnset, ved mottakelse etter bispevigsel, 10.9.2017

Deres Majestet,
ærede gjester – honored guests:
kjære alle sammen

Det er ett, kort ord som har ligget
øverst i hjertet mitt lenge : TAKK.

Da jeg var barn, var jeg noen
somre et mett offer for den
trønderske gjestfrihet; å være på
besøk hos en serie med matglade
tanter i ei lita bygd i Namdalen var
ikke spøk !

Denne vinteren og våren har jeg
erfart andre sider av trøndersk
gjestfrihet:

Det har vært en stor opplevelse å
bli tatt imot slik jeg har opplevd :
med åpenhet, tillit og
forventninger- ja med den største
tillit.

Takk for velvilje, takk for gode
ord, takk for bestillinger og
utfordringer !

Denne dagen er heilt spesiell.
Denne vil vi huske sammen.
Å bli biskop i dette bispedømmet
er en fantastisk mulighet- men
også store sko å ta på føttene. Vi
får vende tilbake til
vigslingsritualets gode ord: «*ved
den nåde Gud vil gi deg*»

Takk til biskop Tor som har tatt
imot meg så fint – han har ikke
lagt mange føringer – men du har
gitt meg ett, godt råd: «Vær raus
med velsignelsen når du fer rundt
i bispedømmet!» Det rådet tar jeg
med meg!

Takk også til dere som har deres
daglige virke i erkebisppegården for
varm og omsorgsfull mottakelse.

Jeg vet at jeg blir fulgt av manges
blikk – noen kritiske og mange
velvillige, omsorgsfulle. Mange
har sagt de vil be for meg; det er
jeg glad for, - og det vet jeg helt
sikkert at jeg vil trenge. Det
kommer tidsnok gråværsdager og
vanskelige saker.

For det er mange store oppgaver å
ta fatt på.

Jeg gleder meg til å dra på besøk
til dere – i mange menigheter og
arbeidslag i bispedømmet; til å
møtes i ulike sammenhenger; i
gudstjenester, menighetsbesøk,
samtaler med valgte, ansatte og
frivillige. Se, lytte, oppmuntre –
og helt sikkert stille spørsmål?
Møte representanter for
organisasjoner og lokalsamfunn.
Jeg regner med at vi i løpet av de
første ukene vil få til en god plan

for min virksomhet i høst og vinter.

Vi har 13 år igjen til et tusenårsjubileum. 1030 – 2030. Om 17 år er det tusen år siden slaget på Stiklestad, som ble et tidsskille i Norge. Selv om den kristne tro var introdusert før, ble hendelsene rundt Olav Haraldssons død, avgjørelsene som ble tatt etterpå og prosessen som gjorde at han ble til Olav den hellige: disse hendelsene gjorde at lover og verdisystem ble forandret. Det går noen lange linjer fra en åker og et sted i Verdal og ut i Europa. Hva betyr dette for oss i dag? Hvilke verdier utfordres i dag? hva vil vi legge vekt på når vi skal se på historien én gang til fram mot tusenårsminnet? Det er en anledning til å spørre seg: Hvor går veien videre for det norske samfunnet? Hvor vil vi den skal gå? Jeg tror vi skal få delta i mange

interessante samtaler før vi er i 2030.

Kirka har , som organisasjon, store utfordringer framom seg. De må vi gå inn i, sammen. Det blir viktig å holde optimisme og framtidstro oppe i ei tid med store forandringer, og bygge broer gjennom samtaler og samarbeid. Det krever av oss alle at vi er modige, kloke og framsynte. At gjestfriheten ikke blir borte for oss, at ikke frykten får ta plassen så dørene lukkes. Mangfold er en mulighet, ikke en trussel. Vi vil gå videre med åpne øyne og åpne hender, være medmennesker, og vise hverandre tillit og respekt. Hvordan er vi kirke sammen? Vi er ingen kirke uten en levende tro på Kristus. Midt i alle organisasjonsspørsmål og diskusjoner om hvem som skal gjøre hva, må ikke det bli borte for

oss. Vi feirer gudstjeneste *sammen* – *sammen* ber vi – *sammen* møter vi framtida.

Vi får holde fast på salmeteksten fra Trond Hellemo; *fortiden er omme – framtiden vil komme – nå – i dette øyeblikk- står vi i Guds nåde.*

Vi vil bære med oss det beste fra fortida. Tradisjoner, kaller vi dem; de beste av dem ha innhold og lever godt. Noen nye skaper vi sammen, når livet krever det av oss. Vi lever sammen på Guds gode jord – nå lever vi – og nå kan vi gjøre en forskjell.

Nidaros bærer med seg noe av det beste i norsk tradisjon og kirkeliv. Nidaros er både moderne og jordnært, jordvendt og himmelvendt. I denne gode måten å holde sammen skaperverket, gudstro og våre egne liv fortsetter vi, når vi nå, som avslutning på

denne lunsjen synger sammen
Deilig er jorden.